

Εκοιμήθη ο Οικονόμος π. Αλέξανδρος Λεάνδρου, εφησυχάζων εφημέριος του χωριού Κακοπετριά

[Εκκλησία της Κύπρου](#) / [Ι.Μ. Μόρφου](#)

Ο μακαριστός π. Αλέξανδρος εντός του παρεκκλησίου του Αγίου μεγαλομάρτυρος Φανομρίου του νεοφανούς στην Κακοπετριά

1 από 2

Εκοιμήθη εν Κυρίω χθες, 3 Φεβρουαρίου 2022, ο εφησυχάζων πρεσβύτερος του χωριού Κακοπετριάς της Ιεράς Μητροπόλεως Μόρφου, Οικονόμος π. Αλέξανδρος Λεάνδρου, σε ηλικία 83 ετών.

Η Εξόδιος Ακολουθία του μεταστάντος θα τελεσθεί αύριο, 05.02.2022, στις 12 μ., στον ιερό ναό Αγίου Παντελεήμονος Κακοπετριάς, προεξάρχοντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου.

Νεκρολογία

Ο μακαριστός π. Αλέξανδρος γεννήθηκε στις 26 Ιανουαρίου του 1939 στο εύλογημένο αρχαίο χωριό Κούρδαλι σε παραδοσιακή οικογένεια, όπου έζησε τα

παιδικὰ καὶ νεανικά του χρόνια καὶ ἔλαβε τὴ στοιχειώδη μόρφωση.

Τὸ 1960 νυμφεύθηκε τὴν Ἰάνθη Χριστοδούλου Κασέρη ἀπὸ τὸ χωριὸ Σπήλια, μὲ τὴν ὁποία ἀπέκτησαν τρία παιδιά, τὸν Μάριο, τὸν Χρῆστο καὶ τὴν Ἄντρη, ποὺ τοὺς χάρισαν ἐγγόνια καὶ δισέγγονα.

Ποθώντας νὰ ἀφιερωθεῖ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ὑψίστου, φοίτησε στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ «Ἀπόστολος Βαρνάβας» κατὰ τὰ ἔτη 1965-1972, ἀποφοιτώντας ἀπὸ ἀμφοτέρους τοὺς Κύκλους σπουδῶν τῆς ἐν λόγω Σχολῆς μὲ βαθμὸ «Ἄριστα». Στὶς 26.01.1964 χειροτονήθηκε ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Κυρηναίας Κυπριανὸ διάκονος στὸν ἱ.ν. Μεταμορφώσεως Κακοπετριάς, καθὼς τότε δὲν εἶχε ἀκόμη συσταθεῖ ἡ Μητρόπολις Μόρφου καὶ τὸ χωριὸ Κακοπετριά ὑπαγόταν ἐκκλησιαστικὰ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κυρηναίας. Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε ἀπὸ τὸν αὐτὸ Μητροπολίτη καὶ στὸν ἴδιο ναὸ στὶς 20.07.1965. Οἰκονόμος καὶ Πνευματικὸς προχειρίσθηκε στὶς 26.10.1996 ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Κυρηναίας καὶ τότε Τοποτηρητὴ τοῦ χηρεύοντος θρόνου Μόρφου, κυρὸ Παῦλο.

Ὁ π. Ἀλέξανδρος ὑπῆρξε καλὸς οἰκογενειάρχης, φιλόξενος, πρόσχαρος καὶ κοινωνικὸς ἄνθρωπος. Στὶς 20.03.1997 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ εὐλαβὴς πρεσβυτέρα του Ἰάνθη, καὶ ὁ π. Ἀλέξανδρος σήκωσε ἀγόγγυστα τὸν βαρὺ σταυρὸ τῆς χρείας ἐπὶ 25 ἔτη.

Διετέλεσε ἐξαρχῆς τῆς χειροτονίας του ἐφημέριος τῆς Κακοπετριάς ἐπὶ 53 συναπτὰ ἔτη, μέχρι καὶ τὸ 2018, ὁπότεν λόγω γεροντικῆς ἡλικίας καὶ ἀσθενείας κατετάγη στοὺς ἐφησυχάζοντες ἐφημερίους. Ἀκόμη, ἐπὶ σειρὰν πολλῶν ἐτῶν ὑπῆρξε μέλος τῶν λεγομένων «Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων» τῆς Μητροπόλεως Μόρφου, γιὰ θέματα ἐκκλησιαστικῶν διαζυγίων.

Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε πρότυπο γιὰ τοὺς νεώτερους ἱερεῖς ἐνὸς παλαιοῦ πρεσβυτέρου. Εἶχε μιὰ ἱερατικὴ ἀρχοντιὰ καὶ μεγαλοπρέπεια. Μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ἦταν λίαν φιλακόλουθος καὶ αὐστηρὸς τηρητὴς τῶν Τυπικῶν Διατάξεων τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Καλλίφωνος καὶ μουσικώτατος, ἔθελγε τὸ φιλόμουσο ποίμνιό του κατὰ τὶς Ἀκολουθίες, τὶς ὁποῖες τελοῦσε μὲ μέθεξη ψυχῆς καὶ τὶς ἀπολάμβανε πραγματικά. Μάλιστα, ὁ Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος τὸν ἀποκαλοῦσε «τὸ ἀηδόνι τῆς Μητροπόλεως Μόρφου».

Ὁ μακαριστὸς εἶχε γνήσιο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα. Κατὰ τὴν ἰδιαίτερα δύσκολη περίοδο τοῦ ἐμφυλίου διχασμοῦ (1972-1974 καὶ μετὰ), κράτησε μὲ πολλὴ διάκριση ἰσορροπίες, συμβάλλοντας καίρια στὴ διατήρηση τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητας τοῦ ποιμνίου του. Ἐπίσης, πολὺ σοφὴ καὶ διακριτικὴ στάση τήρησε κατὰ τὰ χρόνια τῶν λεγομένων «Παγκρατιακῶν διενέξεων» (1996-1998), ποὺ ταλαιπώρησαν καὶ τὴν

περιοχή Σολιάς, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἐκκλησίᾳ Κύπρου, εὐρύτερα. Ὁ παπᾶ-Ἀλέξανδρος, πάνω ἀπὸ ὅλα, ὑπῆρξε γνήσιος λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου καὶ δὲν ἀκολούθησε, οὔτε παρατάξεις, οὔτε ὁμάδες.

Νὰ τονισθεῖ ἀκόμη, ὅτι ἦταν παρὼν καὶ ἔψαλλε καὶ λειτούργησε κατὰ τὶς πρῶτες ἐκεῖνες καὶ πολεμηθεῖσες Θεῖες Λειτουργίες στὸν καθεδρικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Μάμαντος τῆς κατεχόμενης Μόρφου (2004 κ. ἑξ.).

Περαιτέρω, πρωτοστάτησε στὴν ἀνέγερση τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Κακοπετριάς, ποὺ ὁλοκληρώθηκε καὶ ἐγκαινιάστηκε τὸ 1994. Ὑπῆρξε ὁ ἀποκλειστικὸς δωρητὴς καὶ καρποφορῶν στὰ Ἐγκαίνια τοῦ ἐντὸς τοῦ ἐν λόγω ναοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου μεγαλομάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς. Κι ἀκόμη, συνέβαλε στὴν ἀνακαίνιση ὅλων τῶν παλαιῶν παρεκκλησιῶν τῆς Κακοπετριάς.

Ἡ πνευματικὴ δράση τοῦ μεταστάντος ὑπῆρξε πολυσχιδής: Κατηχητικὰ σχολεῖα, Χριστιανικοὶ Κύκλοι ἐνηλίκων, φιланθρωπικὲς ἐκδηλώσεις, ἐλεημοσύνες, διοργάνωση προσκυνηματικῶν ἐκδρομῶν. Ἄνθρωπος φιλόμουσος καὶ παραδοσιακός, ψυχαγωγοῦσε σὲ πολλὰς περιπτώσεις τοὺς ἐνορίτες του, ἄδοντας παραδοσιακὰ καὶ λαϊκὰ ἄσματα.

Τὰ τελευταῖα χρόνια ὁ μεταστὰς ὑπέφερε μὲ ὑπομονὴ καὶ λεβεντιὰ διάφορες ἀσθένειες. Παρόλα αὐτά, ἔδινε τὸ παρόν του, ὅσο τοῦ ἐπέτρεπαν οἱ δυνάμεις, στὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες τοῦ χωριοῦ, μάλιστα στὸ ψαλτικὸ ἀναλόγιο.

Τοῦ μακαριστοῦ πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου π. Ἀλεξάνδρου, εἴη αἰωνία ἡ μνήμη. Ἀμήν!

Ο μακαριστός π. Αλέξανδρος